

[Kirkeministeren.]

seslønnen er sat op til samme Beløb som for 2den Klasse — denne Lønningsklasse omfatter kun 200 Embeder af 1 300, og det er alt sammen Embeder i Menigheder med et Befolkningstal paa under 1 000 Mennesker; nogle af dem har endogsaa betydeligt under 1 000 Mennesker. Jeg har derfor anset det for forsvarligt, som jeg sagde ved Lovforslagets Fremsættelse, at udsondre dem i en særlig Lønningsklasse, og jeg takker for den Tilslutning, som denne Tanke har faaet, selv om Forslaget er blevet ændret betydeligt under Behandlingen i Udvalget. Naar der i denne Lønningsklasse kun er 200 Embeder af 1 300 Præsteembeder, saa er det jo i høj Grad sandsynligt, ja, man kan næsten sige sikkert, at de 200 Præster, som kommer ind i denne Lønningsklasse, vil efter kortere eller længere Tid kunne avancere op i 1ste eller 2den Lønningsklasse. Det vil kun være rene Undtagelser, naar nogen bliver siddende i denne 3die Klasse.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 30, det næste, som er stillet af Mindretallet, vil jeg udtale, at den Oprykningsret, som Menighedsraadene har haft i en halv Snes Aar, er blevet umaadelig lidt brugt, og at det har sine Vanskeligheder at praktisere den i Kommuner, hvor der er flere Pastorer, navnlig i københavnske Pastorater, idet enten skal saa alle Kommunerne betale for den Oprykning, som et enkelt Menighedsraad foretager, eller ogsaa skal man paaligne det paagældende Beløb paa den enkelte Menighed i saadanne større Kommuner, og det har Vanskeligheder. Da Retten, som sagt, ikke er meget brugt, tror jeg, den uden Skade kan bortfalde. Naar jeg ikke har kunnet gaa med til at forlange 16 Aars Eksamensalder for at blive ansat i 1ste Klasse, er det, fordi dette i betydelig Grad vilde indskrænke Menighedernes Ret. Jeg mener, det er rigtigt at sige, at Menighedsraadene har Ret til, saaledes som det er i Øjeblikket, at faa alle Ansøgningerne tilsendt og vælge, hvem af Ansøgerne de vil have, men vælger de en, som ikke har den fornødne Eksamensalder, maa han nøjes med at lønnes med Lønnen i den lavere Klasse, indtil han kan komme op i den højere Klasse.

Vedrørende det andet Lovforslag, som angaar Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg, er der egentlig kun eet Punkt af Betydning, med Hensyn til hvilket de Konservative har en Særstilling. Det er det Punkt, som angaar Ansættelse af

Gravere. Der gav den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Carlsen-Skiødt) det Udseende af, at det, som jeg her foreslaar indført, og som Udvalget er gaaet med til, er noget nyt. Ja, det er noget nyt, naar vi sammenligner med, hvad der har været Tilfældet siden 1927, men det er ikke noget nyt, naar vi sammenligner med, hvad der var Tilfældet fra 1920 til 1927. Naar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti siger, at han ikke vil være med til en stykkevis Lovgivning paa dette Omraade, men at han vil have alle Kirkebetjentene draget ind under Drøftelsen, ikke blot dem i København, men ogsaa dem i det øvrige Land, maa jeg sige, at jeg hørte ikke nogen lignende Udtalelse fra det konservative Folkeparti i 1927, da man for Gravernes Vedkommende indførte den Ordning, at de fra at være Tjenestemænd efter Loven af 1920 blev honorarlønnede. Jeg vilde helst være gaaet den Vej, at jeg nu havde genoprettet hele den Forringelse, som fandt Sted i 1927 for disse Tjenestemænds Vedkommende. Jeg har nøjedes med at foreslaa paa ny at gøre en Trediedel af disse Gravere til Tjenestemænd, altsaa for deres Vedkommende blive ved Ordningen af 1920 og for de øvriges Vedkommende blive ved Ordningen af 1927.

Jeg vil hermed anbefale de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

Carlsen-Skiødt: Den højtærede Kirkeminister udtalte nu til sidst, at der fra det konservative Folkeparti ikke var hørt noget i 1927, da Graverne her i København blev sat ned i Løn, om at Gravere, Kordegne o. s. v. udenfor København skulde rykke op. Nej, det er ganske selvfølgeligt, for vi prøvede i 1927 at faa alle disse Kirkebetjente stillinger paa lige Linie, og da disse Kirkebetjente ikke er Tjenestemænd ude i Provinsen, men er honorarlønnede, satte vi ogsaa Graverne her i København til at være honorarlønnede. Men nu gør man igen Forskel, og derfor har vi stillet vort Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Afstemningen vedrørende:

1) Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.